

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 12 MAART 2004

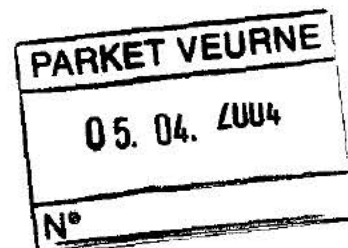
S.R. 115

De Rechtbank van Eerste Aanleg, zitting houdende te Veurne, Provincie West-Vlaanderen, elfde kamer, rechtsprekende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis verleend :

bulletin

IN ZAKE VAN HET OPENBAAR MINISTERIE,

T E G E N :

, aannemer bouwwerken, geboren
, wonende te

beklaagde, niet-verschijnende, hebbende als raadsman Mr , advocaat te

Not.nr. VU 66.98.289/01

Beklaagd van:

- A) Bij inbreuk op de artikelen 42 § 1-1°, 66 (1°, 2° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15.03.1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van titels II en III of op die van de verordeningen vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, door namelijk zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen te hebben gebouwd, een grond gebruikt voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd), in casu:

1. Door op het terrein, gelegen te _____, ten kadaster
gekend onder _____
_____ in eigendom toebehorende aan _____,
een lokaaltje, smeerput en verhoogde platformen met metalen pijlers te hebben
gebouwd en door er bouw-, aannemers- en andere materialen vreemd aan een
agrarische uitbating te hebben opgeslagen.
Te _____ op een niet nader te bepalen tijdstip in de periode gaande
van 1 juni 1998 tot 1 september 1998.
2. En de sub 1 hierboven omschreven toestand in stand gehouden te hebben te
_____ in de periode gaande van 1 september 1998 tot en met 30 april
2000.

De feiten sub 1 en 2 thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 1, 2, 99 § 1-1°, 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening d.d. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999).

- B) Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-1° (en § 3), 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening d.d. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999) de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken, in casu
Door op het terrein omschreven onder de tenlastelegging A.1. de sub A.1. hierboven omschreven toestand in stand gehouden te hebben.
Te _____ in de periode gaande van 1 mei 2000 tot de uitvoering van het bevel tot dagvaarding, zijnde 26 maart 2003.

Gezien de stukken van de rechtspleging.

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn eis.

Gehoord Mr . in zijn verdedigingsmiddelen, voorgedragen voor de beklaagde.

Nopens de strafvordering.

1. Beklaagde verbouwde in de periode gaande van 1 juni 1998 tot 1 september 1998 een landbouwloods, gelegen in een agrarisch landschappelijk waardevol gebied, tot een loods dienstig voor aannemingswerken, ondermeer voorzien van een smeerput en verhoogde platformen met metalen pijlers. Beklaagde beschikte niet over een voorafgaande, schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning voor de uitvoering van de verbouwingswerken.

Uit de foto's aanwezig in het strafbundel blijkt dat op de platformen bouwmaterialen gestapeld liggen. Uit de foto's blijkt dat in de loods een bord hangt met de naam van de beklaagde en de vermelding 'Gevelbepleistering'. Tevens blijkt uit de foto's dat elders in de loods en onder de platformen ook bouw- en aannemersmaterialen aanwezig zijn.

Beklaagde hield de wederrechtelijk opgetrokken verbouwingswerken in stand tot 26 maart 2003, dag van de uitvaardiging van het bevel tot dagvaarding.

2. Het feit A1 is bewezen. Beklaagde verbouwde zonder te beschikken over een voorafgaande, schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning. De werken werden uitgevoerd om een bouw- en aannemingsactiviteit te kunnen ontwikkelen.

3. Wat de feiten A2 en B betreft stelt de Rechtbank vast dat artikel 7 van het decreet van 04 juni 2003 (B.S. 22.08.2003 - inwerkingtreding op 22.08.2003) aan artikel 146 van het decreet van 18.05.1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening een derde en een vierde lid toevoegt.

Het nieuwe artikel 146, 3° lid van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening voert een strafuitsluitingsgrond in voor het misdrijf van instandhouden van inbreuken zoals bedoeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7° voor zover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik niet gelegen zijn in ruimtelijke kwetsbare gebieden, voor zover ze geen onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder veroorzaken voor de omwonenden of voor zover ze geen ernstige inbreuk vormen op de essentiële stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming krachtens het ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg.

Ingevolge art. 2, lid 2 Swb wordt een nieuwe wet die een strafuitsluitingsgrond invoert met terugwerkende kracht toegepast voor zover deze wet niet het onbetwistbaar oogmerk heeft die strafuitsluitingsgrond niet te zien toepassen op de onder de oude wet gepleegde misdrijven. Dit oogmerk blijkt ter zake noch uit de tekst van de wet, noch uit het stelsel van de wet. Uit de parlementaire besprekingen en het tot stand gebrachte handhavingsbeleid volgt integendeel dat het inzicht van decreetgever omtrent de strafwaardigheid van het feit gewijzigd is.

De inbreuken die beklaagde beging kunnen omschreven worden als ernstige inbreuken op de essentiële stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming krachtens een plan van aanleg. Conform het gewestplan werden de inbreuken gepleegd in een agrarisch landschappelijk waardevol gebied. Zoals hierboven en hierna tevens wordt uiteengezet is de activiteit die beklaagde ontwikkelde in het agrarisch landschappelijk waardevol gebied een aannemersactiviteit, namelijk gevelbepreistering. Deze activiteit kan niet verzoend worden met de bestemming. De instandhouding van de wederrechtelijk uitgevoerde werken vormt dan ook een ernstige inbreuk op de voorschriften betreffende de bestemming van het gebied, zijnde de bepalingen dat dergelijke gebieden enkel bestemd zijn voor landbouw in de ruime zin.

Ook de inbreuken betreffende de instandhouding zijn bewezen en strafbaar.

4. De gunst van de opschorting kan beklaagde niet verleend worden, daar hij het gevaar voor sociale declassering niet aantoonde. Een strafmaat zoals hierna bepaald, komt passend voor.

Nopens de herstellvordering.

Beklaagde poogde de wederrechtelijke toestand te regulariseren door op 15.11.2001 een aanvraag tot (regularisatie)vergunning in te dienen. Op 03.02.2003 werd de regularisatievergunning hem geweigerd door het College van Burgemeester en Schepenen van

Het beroep bij de Bestendige Deputatie werd ongegrond verklaard.

Beklaagde blijft volhouden dat de loods niet bestemd is voor aannemersactiviteiten maar voor de uitoefening van een hobby/bijberoep, namelijk een tuinbouwactiviteit. Uit de foto's aanwezig in het strafbundel blijkt nochtans het tegendeel, zoals supra uiteengezet.

De motivering van de herstellvordering ingesteld door de gewestelijk stedenbouwkundig ingenieur blijft dan ook onverminderd

gelden. De activiteit die beklaagde ontwikkelde in de loods is niet conform de bestemming, zijnde een agrarisch landschappelijk waardevol gebied. In dergelijk gebied dient het landschap beschermd te worden of dient aan landschapsontwikkeling gedaan te worden. (Para-)agrarische activiteit kan toegelaten worden.

Het bedrijf van beklaagde is geen (para-)agrarisch bedrijf maar een aannemingsbedrijf voor gevelbepleistering. De bedrijvigheid van beklaagde vormt dan ook in die zin een zwaarwichtige en onherstelbare inbreuk op de voorschriften van het gewestplan nopens de bestemming van het gebied.

De Rechtbank spreekt de wettig gevorderde vordering tot herstel in de oorspronkelijke staat uit en beveelt, overeenkomstig art. 149, par. 1 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, de uitvoering van ambtswege binnen een termijn van zes maanden. Ook de gevorderde dwangsom wordt toegekend.

Overwegende dat de verdenkingen sub litt. A1, A2 en B uit éénzelfde misdadig opzet spruiten; dat er dus maar één straf, de zwaarste, dient uitgesproken te worden.

Gezien artikelen : 65, 100 van het Strafwetboek;
art. 42 § 1, 66 (1°, 2° en 5° lid) en 68 decreet 22.10.1996 (B.S. 15.03.1997); strafbaar artt. 1, 2, 99 § 1-1°, 146-1°, 147, 148, 149 en 204 decreet dd. 18.05.1999 (BS 08.06.1999),
artt. 1, 2, 99 § 1-1° (en § 3), 146-1°, 147, 148, 149 en 204 decreet dd. 18.05.1999 (BS 08.06.1999),
art. 28 en 29 w. 1.8.1985;
art. 1 Wet van 5 maart, gewijzigd en aangevuld tot op heden,
art. 2 en volgende van de wet van 15 juni 1935, art. 182, 189, 190, 194 van het Wetboek van Strafvordering door de heer Voorzitter aangeduid;

Om deze redenen, **DE RECHTBANK**, rechtdoende op tegenspraak,

Veroordeelt de beklaagde wegens de samengevoegde verdenkingen sub litt. A1, A2 en B hem ten laste gelegd tot:

een geldboete van **TWEEHONDERD** gedeeld door 40,3399, verhoogd met 1.990 opdecimen en aldus gebracht op **NEGENHONDERD EENENNEGENTIG EURO en ZEVENVIJFTIG CENT** of een vervangende gevangenisstraf van **TWEE MAANDEN**.

fier.